

EPM.
2018

Diuen que el meu fill és un terrorista.

Volen detenir el meu fill perquè diuen que és un terrorista.
M'ho tindran que repetir infinitament de vegades per creure-m'ho.

El mal del meu fill no em desperta.

Jo no sóc experta en lleis ni en codis penals, però
des d'un pensament lògic i plaer, terrorisme té a veure
amb terror.

I jo us puc dir, que de terror, sí n'hi ha.

Qui t'assaia, és qui l'imparteix.

Es terror quan t'entren a casa de nit, advertint
que et tiraran la porta a terra.

Es terror quan escudriegen tots els racons de la teua casa,
de la teua intimitat, buscant, no saps ben bé per què, diuen
"colabore, te'n ora, colabore".

Es terror quan troben a l'habitació del teu fill un cordill,
i que tot i que ell explica quin és el seu innocent cas,
apunten a l'acte d'escorcoll que han trobat "moches". Impotència.

Es terror quan tracten de manera educada i correcta,
saps que t'estan arruïnant la vida, en aquell mateix
moment. Saps que ni més, res tornarà a ser com
abans.

Es terror, quan en marxar, et fan una enciclopedia de
noms, però que t'esten veient com la mare d'un
terrorista. Això és crueltat, això és crim.

Es terror quan contistes que aquells que t'han de protegir de perills i dolents, t'acuten d'allò que no és legal, d'allò que no has fet, deixant-te impotent, exposat, assenyalat i vulnerable.

Es terror quan se'nten-te amb la veritat i la raó, jents que no tens opicions.

Es terror quan de manera agressiva, prejutica, indelible, expressiva i intencionada t'utilitzen per atemorir a la ~~ciutadania~~ societat.

Amb l'energia d'un llamp quan et canvien el cap, no et noten, però et pretenen destròssar, al fill, a tu i als que més estimes. A la teua feia.

Quan ve parles injustícia, brutalitat, manipulació, uidecia, desproporció terror..... pretenen curtes, és que el problema és immens.

Més mègnes pot l'infans que ve una així en poderés passar a naixtres, si pogués passar al meu fill.

Som feia de pau, solidari, solidaris, compromesos, amb voluntat de fer veure als altres. Amb la ma ben estesa et donem la gran bufetada, pretenent fer trastollar aquells valors i principis que durant generacions pures hem dut forçut com un gran tresor.

I. quan veis la boca de l'obús, però en el
s'ir punxeput del futur i en el noble fill unalmès,
Trobo nous adolorides Turbe, inundicionell i valentes
que mostren amunt i en per mirar el cel.

Ma' ell hi podre aprir del tot. Gràcies.

Injectar prepotentment el veí de la por i el dolor,
és molt resplu, ... però el que ignoren es que
Sabrem transformar el veí en elixir de vida, dignitat,
esperança i somnis.

